

PROROCIIA IONEI

Iona, de la Dumnezeu trimis să prouveduiască în Ninive, cu corabia fuge în Tharsis de cătră fața Domnului. Carele trimițind preste corabie vifor și aruncându-să sorți și aflându-să Iona, să aruncă în mare și înceată vihorul.

1. **S**i au fost cuvântul Domnului cătră Iona, fiiul Amathi, zicând:

2. „Scoală și mergi în Ninevea, cetatea cea mare, și prouveduiaște într-însa, că s-au suit răotatea ei înaintea Mea!”

3. Și s-au sculat Iona, să fugă în Tharsis de cătră fața Domnului și s-au pogorât în loppe și au aflat o corabie mergând în Tharsis. Și i-au dat plata și s-au pogorât într-însa, să meargă cu ei în Tharsis de la fața Domnului.

4. Iară Domnul au trimis vânt mare în mare și au făcut vifor mare în mare, și corabiia să silea a să sparge.

5. Și s-au temut corăbierii și au strâgat oamenii cătră Dumnezeul său; și au aruncat vasele care era în corabie în mare, ca să se ușureze de eale. Și Iona au pogorât la ceale dinlăuntrul corăbii și dormea cu somn greu.

6. Și s-au apropiat de el cărmaciul și i-au zis: „Căci tu te obori de somn? Scoală și cheamă pre Dumnezeul tău, ca doară-Și va aduce aminte Dumnezeu de noi și să nu perim”. ||

126r 7. Și au zis omul cătră soțul său: „Veniți și să aruncăm soarte și să știm pentru ce iaste noao răotatea aceasta!” Și au aruncat sorți și au căzut soartea pre Iona.

8. Și au zis cătră el: „Spune-ne pentru ce pricină e noao răotatea aceasta. Ce ai făcut? De unde ești și încotro mergi? Sau din ce norod ești tu?”

9. Și au zis cătră ei: „Ovru sânt eu și de Domnul, Dumnezeul ceriului eu mă tem, Cel ce au făcut marea și uscatul”.

10. Și s-au temut oamenii cu frică mare și au zis cătră el: „Căci ai făcut aceasta?” (Că au cunoscut bărbaii că de cătră fața Domnului fuge, că le spusese.)

11. Și au zis cătră el: „Ce-ți vom face, și să înceate marea de la noi?” Că marea mergea și să umfla.

12. Și au zis cătră ei: „Luați-mă și mă aruncați în mare și va înceta marea de cătră voi, că știu eu că pentru mine viforul acest mare au venit preste voi”.

13. Și vânsla oamenii să se întoarcă la uscat și nu putea, că marea mergea și să unfla preste ei.

14. Și au strâgat cătră Domnul și au zis: „Rugămu-ne, Doamne, să nu perim pentru sufletul omului acestuia și să nu dai preste noi sângele nevinovat, că Tu, Doamne, precum ai voit ai făcut”.

15. Și au luat pre Iona și l-au aruncat în mare. Și au încetat marea de fierberea sa.

16. Și s-au temut oamenii cu teamere mare de Domnul și au jârtvit junghieri Domnului și au făgăduit făgăduințe.

Cap 2

Iona de chit, pre care Dumnezeu gățise, să înghite. Fost-au într-însul trei zile și trei nopți și, din pântecelul lui rugându-să Domnului, din porunca Lui pre uscat să boreaște. |

- *Math. 12, 40 și 16, 4.
Luca 11, 30.
1 Corith. 15, 4.
*Psalm 119, 1.
1. i au gățit Domnul un peaște mare, ca să înghiță pre Iona. Și era Iona în pântecelul peaștelui, trei zile și trei nopți. 126v
2. Și s-au rugat Iona cătră Domnul, Dumnezeul său, din pântecelul peaștelui.
3. Și au zis:
- *„Străgat-am din năcazul meu cătră Domnul și m-au auzit. Din pântecelul iadului am străgat și ai auzit glasul meu.
4. Și m-ai aruncat în adânc în inima mării și râul m-au încungiurat. Toate volburile Tale și valurile Tale preste mine au trecut.
5. Și eu am zis: «Lepădat sânt dinnaintea ochilor Tăi. Însă iarăși voi vedea bisearica Ta cea sfântă».
- *Psalm 68, 2. 6. *Încungiuratu-m-au apele până la suflet. Adâncul m-au șențuit, marea au acoperit capul meu.
7. La marginile munților m-am pogorât. Izvoarele pământului m-au închis în veac. Și vei rădica din străcăciune viața mea, Doamne, Dumnezeul meu!
8. Când să strămtorea întru mine duhul meu, de Domnul mi-am adus aminte, ca să vie cătră Tine rugăciunea mea la bisearica Ta cea sfântă.
9. Cei ce păzesc în zădar ceale deșarte mila Sa ș-au părăsit.
10. Iară eu în glas de laudă voi jârthui Ție. Oricâte am făgăduit, voi răsplăti pentru mântuire Domnului».
11. Și au zis Domnul peaștelui și au borât pre Iona în uscat.

Cap 3

Iarăși trimițindu-să Iona cătră niniviteani, proroveduiaște surparea cetății. Iară ei, cătră Domnul întorcându-să și mari seamne de pocăință arătând, iartă Domnul cetății.

1. i au fost cuvântul Domnului cătră Iona a doao, zicând: | |
2. „Scoală și mergi în Ninivea, cetatea cea mare, și propoveduiaște într-însa propoveduirea carea Eu grăiesc cătră tine!” 127r
3. Și s-au sculat Iona și s-au dus în Ninivea, după cuvântul Domnului. Și Ninivea era cetate mare, cale de trei zile.
4. Și au început Iona a intra în cetate cale de o zi și au străgat și au zis: „Încă patruzeci de zile și Ninivea să va răsipi”.
- *Math. 12, 41.
Luca 11, 32. 5. *Și au crezut oamenii niniviteani în Dumnezeu; și au propoveduit post și s-au îmbrăcat cu saci de la cel mai mare până la cel mai mic.
6. Și au ajuns cuvântul la împăratul Ninivei; și s-au sculat din scaunul său și au lepădat văjmântul său de la sân și s-au îmbrăcat cu sac și au șezut în cenușe.
7. Și au străgat și au zis în Ninivea din gura împăratului și a căpeteniilor lui, zicând: „Oamenii și dobitoacele și boii și vitele să nu guste ceva, nici să să pască și apă să nu bea!”
8. Și să să acopere cu saci oamenii și dobitoacele. Și să străge cătră Domnul întru tărie și să se întoarcă omul de la calea sa cea rea și de la strămbătatea carea iaste în mânilor.
- *Ieremie 18, 11.
Ioil 2, 14. 9. „*Cine ști, doară să va întoarce și va îngădui Dumnezeu și să va întoarce de cătră iuțimea mâinii Sale și nu vom peri”.
10. Și au văzut Dumnezeu lucrurile lor, că s-au întors din calea sa cea rea și s-au milostivit Dumnezeu preste răotatea carea grăise să le facă și nu o au făcut.

Cap 4

Năcăjit fiind Iona, căci prorocia sa asupra Niniviei vedea a nu să plini, moarte doreaște. Iară de la Domnul să ceartă, Carele nedreapta lui mânie o învinge, gândind el drept a-și bănuși pentru uscata țidvă, și măcar să nu fie vrut Domnul | a ierta Ninevei, cetății ceii mari, în carea era mai mult de

127v

*o sută și doazeci de mii de cei
ce nu păcătuiseră.*

1. i au fost năcăjit Iona cu năcaz mare și s-au mâniat.
2. Și s-au rugat către Domnul și au zis: „Rogu-mă, Doamne, au doară nu acesta e cuvântul meu, încă fiind în pământul meu? Pentru aceasta am primit să fug în Tharsis, *că știu că Tu Dumnezeu îndurat ești și milostiv, răbdătoriu și mult milostiv și îngăduind preste răotate.
3. Și acum, Doamne, ia, rogu-mă, sufletul meu de la mine, că mai bine e mie moartea decât viața”.
4. Și au zis Domnul: „Gândești că bine te mânii tu?”
5. Și au ieșit Iona din cetate și au șezut în prejma cetății despre răsărit. Și s-au făcut umbrariu acolo și ședea supt el în umbră până când va vedea ce să va întâmpla cetății.
6. Și au gătit Domnul Dumnezeu o tidvă și s-au suit preste capul Ionii, să fie umbră preste capul lui și să-l acopere (că să ostenise); și s-au veselit Iona pentru tidvă cu veselie mare.
7. Și au gătit Dumnezeu un vierme în răsăritul dimineții spre a doazeci și au lovit tidva și s-au uscat.
8. Și deacă răsărise soarele, au poruncit Domnul unui vânt cald și fierbinte și au lovit soarele preste capul Ionii și să zădușea. Și au cerut sufletului său să moară și au zis: „Mai bine e mie a muri, decât a trăi”.
9. Și au zis Domnul către Iona: „Gândești, doară, că bine te mânii tu pentru tidvă?” Și au zis: „Bine mă mâniiu eu până la moarte”.
10. Și au zis Domnul: „Tu te bănuiești de tidvă, pentru carea nu te-ai ostenit, nici ai făcut || să crească, carea într-o noapte s-au născut și într-o noapte au perit.
11. Și Eu să nu îngăduiesc Ninivei, cetății ceii mari, în carea sânt mai mult de o sută și doazeci de mii de oameni, carii nu știu ce iaste între dreapta și între stânga sa, și dobitoace multe?”

*Psalm 85, 5.
Ioil 2, 13.

